

kelse som Underretssagførere, have Ret til at møde for den Landsret som *første Instans*, under hvilken de hører, samt tillige for Sø- og Handelsretten i alle Sager.

Man er nu fra hele Udvalgets Side rede til at erkende det i og for sig inkonsekvente i, at de nuværende Underretssagførere, der altsaa vil faa Ret til at procedere for Landsretten i betydelige og vanskelige Sager i første Instans, ikke kan procedere selv mindre betydelige Sager for Landsretten som *Appellinstans*. Et overvejende Flertal i Udvalget nærer dog Betænelighed ved uden videre at indrømme *alle* Underretssagførere Ret til at procedere for Landsretten som anden Instans. Man slutter sig i saa Henseende til den Udtalelse, der er fremkommet fra det af Justitsministeriet nedsatte Udvalg til Behandling af forskellige Retsplejelovens Gennemførelse vedrørende Forhold, hvilken Udtalelse findes aftrykt som Bilag 7 til Betænkningen. Som det vil ses af Bilaget, fraaader dette Udvalg paa det bestemteste den af Underretssagførerne ønskede Ændring. Flertallet er dog rede til i væsentlig Grad at imødekomme Underretssagførerne, men mener ikke at turde gaa videre end at give denne Ret til de Underretssagførere, som underkaster sig den Prøve, som enhver, ogsaa de, der har fuldstændig juridisk Eksamen, efter Retsplejelovens Ikrafttræden skal aflægge og bestaa for at blive Landsretssagfører.

Flertallet (Borgbjerg, Alfred Christensen, Harboe, Johs. Fog-Petersen, Jessen, Mortensen, Axel Møller, Gerhard Nielsen, Hans Nielsen [Viborg Amts 1ste Valgkreds] og Niels Petersen) stiller derfor Ændringsforslag Nr. 25 om en ny Affattelse af første Stykke af Retsplejelovens § 1031, medens Mindretallet stiller Underændringsforslag dertil under Nr. 26, gaaende ud paa, at den ommeldte Prøve ikke skal aflægges, saaledes at samtlige Underretssagførere uden videre kan kræve Beskikkelse som Landsretssagførere.

Om de øvrige Ændringsforslag skal følgende Bemærkninger gøres:

Den, der beskikkes til Rigsanklager eller Overanklager, bør være en Mand, der gennem praktisk Virksomhed er kommet i direkte Berøring med Befolkningen. Udvalget kan derfor slutte sig til Tanken i Lovforslagets § 2, hvorved Kredsen af de Personer, der kan beskikkes til Rigsanklager eller Overanklager, udvides. Men man finder, at den paagældende som Regel bør have haft sin praktiske Uddannelse *direkte* i Retsplejens Tjeneste, og man foreslaar derfor ved Ændringsforslag Nr. 2 til § 2, at i Regelen kun 3 Aars *fast* Ansættelse som Dommer, Politimester, offentlig Anklager eller Medhjælper hos en Overanklager eller 3 Aars Virksomhed som Overretssagfører eller Landsretssagfører skal kunne kvalificere til Stillingen som Rigsanklager eller Overanklager.

I Lovforslagets § 3 er det foreslaaet, at de saakaldte danske Jurister med første Karakter skal kunne ansættes fast som Politimestre, medens Retsplejeloven kun giver Ret til midlertidig Beskikkelse af saadanne. Udvalget foreslaar nu ved Ændringsforslag Nr. 4 til § 3 at begrænse denne Ret saaledes, at der kun i de 2 første Aar efter Lovens Ikrafttræden vil være Adgang til at beskikke danske Jurister til faste Politimestre. Der vil herved sikkert blive tilstrækkeligt Personale til Besættelse af Politimesterembederne.

Til Gengæld opretholdes den ved Retsplejeloven hjemlede Adgang til at meddele danske Jurister, der er antagne som Fuldmægtige af Politimestre, Autorisation til paa Politimesterens Ansvar at udføre dennes Forretninger. Dette sker ved Ændringsforslag Nr. 5 a om, at Lovforslagets § 4 udgaar, saa at altsaa Retsplejelovens Bestemmelser herom opretholdes.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 8 gaar ud paa at bestemme, at der foruden til Parternes Ønske med Hensyn til Indførsler i Retsbogen af Vidneforklaringer ogsaa skal tages Hensyn til de førte Vidners Ønske.

Ved Ændringsforslag Nr. 10 til § 11 tilsigtes at indføre en yderligere Lempelse